

JAK VYÁ~DIT OPERÁ•TORA VE TÁ~ICETI VTEÁ~INÁ~CH

PondÁ~lÁ-, 21. Á™Á~jen 2019

â€œDobrÁ½ den, tady je MiloÁ; KadeÁ™Á;vek ze spoleÁ•nosti Á€EskÁ; pojiÁ;Á¥ovna. MluvÁ-m s panÁ- XY?â€• (sebevÁ•don den. Ano. Jak vÁ;m mohu pomoci?â€• â€œNo, jÁ; jsem chtÁ›l spÁ-Á; pomoci vÁ;m.â€• (nejistÁ) JÁ;: "Aha, tak dÁ›kuju. Ale jÁ; pohodÁ›. S Á-Á-m mi chcete pomoci?â€• â€œNo, s vaÁ;imi pojistkami.â€• JÁ;: "Aha, ale my svÁ-tÁ-me. Pojistky jsou asi v poÁ•se."

â€œEhm. No jÁ; myslel vaÁ;e pojistnÁ© smlouvy... pochopitelnÁ›.â€• (blahosklonnÁ›)

JÁ;: "Aha. Ale jÁ; Á¾adnÁ© nemÁ;m.â€•

â€œVy nemÁ;te Á¾adnÁ© pojistnÁ© smlouvy?â€• (zdÁ›Á;enÁ›)

JÁ;: "No, co vÁ-m, tak ne.â€•

â€œVy nemÁ;te pojiÁ;itÁ›nÁ- domÁ;cnosti?â€•

â€œNeâ€•.

â€œPojiÁ;itÁ›nÁ-domu nebo bytu?â€•

â€œNe.â€•

â€œÁšrazovÁ© pojiÁ;itÁ›nÁ-?â€•

â€œNe.â€•

â€œPovinnÁ© ruÁ•enÁ-?â€•

â€œNe.â€•

â€œÁ½ivotnÁ- pojiÁ;itÁ›nÁ-?????â€• (nadÁ›jeplnÁ›)

â€œNe."

Å USTÄŠNÄ• PAPÄ•RÄ®

â€œDÄ⁻chodovÄ©
pojiÄítÄ›nÄ-?â€• (poslednÄ- kÄ™eÄ•)

â€œNe.â€•

â€œAha a vy jste
je tedy mÄ›la a zruÄ›ila?â€• (mÄ›itoÄ¾nÄ› s poslednÄ- umÄ-rajÄ-cÄ- nadÄ›jÄ-)

â€œNe. JÄ› je nikdy nemÄ›la."

â€œTak
v tom pÄ™Ä-padÄ› se obÄ›vÄ›m, Ä¾e vÄ›m nemohu nijak pomoci.â€• (zdeptanÄ›, odevzdanÄ›, na
lopatkÄ›ch)

â€œNo.
DyÄ› sem vÄ›m to Ä™Ä-kala uÄ¾ na zaÄ•atku.â€•

â€œTak
nashle!â€•

PÄ™í tÄ©to pÄ™Ä-leÄ¾itosi jsem si
uvÄ›domila, Ä¾e nic nemÄ›t je vlastnÄ› geniÄ›lnÄ-. NemusÄ›te se o to bÄ›ít, nemusÄ›te to
mÄ›t pojiÄítÄ›nÄ½ a tudÄ-Ä¾ se nemusÄ›te bavit s KadeÄ™Ä›vkem. JedinÄ½, co bych si mohla
pojistit, je tedy ten Ä¾ivot, kterÄ½ zatÄ-m na pÄ™echodnou a neurÄ•itou dobu mÄ›m.
JenÄ¾e ten je uÄ¾ ze svÄ© podstaty tak brutÄ›lnÄ› nejistý, Ä¾e mi nenÄ- jasnÄ½, jak
mÄ-Ä¾e jeho kvalitu ovlivnit pojistnÄ› smlouva. AÄ¾ si pro mÄ› pÄ™ijde Mort, na
nÄ›jakÄ½ papÄ-ry hledÄ›t nebude. JenÄ¾e, Ä™Ä-kejte to tyjo vystresovanÄ½mu
Ä•tyÄ™icÄ›tnÄ-kovi s hypotÄ©kou 10 mega, Ä•tyÄ™ma dÄ›tma a nÄ›roÄ•nou manÄ¾elkou. KdyÄ¾ se
Ä•lovÄ›k dostane do takovÄ½ prekÄ©rky, jeÄ›tÄ› rÄ›d si za nÄ›jakou tu jistotu zaplatÄ-. Taky mi to pÄ™ipomnÄ›lo, jak
jsem minulÄ½ tÄ½den nechala doma svÄ›j pÄ™edraÄ¾enÄ½ telefon. Po prvotnÄ- panice, co
Ä¾e budu celý den dÄ›lat, se ve mnÄ› rozhostil zvlÄ›Ä›tnÄ- klid. Najednou jsem mÄ›la
Ä•as vytÄ›hnout z kabelky knÄ-Ä¾ku, nebo se dÄ›vat jen tak kolem, jak Ä¾loutne listÄ-,
kde je jakÄ› louÄ¾e a Ä•Ä-m Ä¾ijÄ- lidÄ© kolem mÄ›.
NezadnedbatelnÄ½ pozitivnÄ- aspekt
tÄ©to udÄ›losti takÄ© byl, Ä¾e jsem se ani jednou toho dne neorosila hrÄ-zou, Ä¾e
jsem telefon nÄ›kde poloÄ¾ila a nechala, nebo Ä¾e mi ho nÄ›kdo ukradl.

Jak
Ä™Ä-kÄ›m. Nic nemÄ›t je vlastnÄ› pohoda.

Love you all, girls.

vaÅ½e neohroÅ½enÅ½i Å½ena